

Folkforsikring som den, Ministeren tænker sig med Staten som Garant, hvor Borgerne altsaa indbetaler deres Bidrag, hvorefter det kan ske, at Staten ikke er noget værd som Garant, men at de maa staa uden at faa Valuta for deres indbetalte Penge, da der ikke er den Garantifond, som der bør være — en saadan Folkforsikring lader sig nu alligevel ikke indføre i Danmark. Det er det, Kontorchef Lassen siger, og det er Sandheden i denne Sag, at Borgernes samlede Udgifter bliver ikke mindre, men de kan omflyttes, de kan tages bort fra de bedst stillede Lag i vor Befolkning og lægges over paa de daarligst stillede. Den Slags Ting kan man foretage sig, men hvor kan man dog tro, at man ved at lægge alle de sociale Udgifter over paa den almindelige Befolkning og samtidig, saa vidt det staar i Statens Magt, bringe dens Lønninger ned og fratage Aldersrentenyderne 11 Mill. Kr., skulde kunne afhjælpe Erhvervskrisen her i Landet! Hvor kan man tro, at Købeevnen derved skulde stige! Jeg maa dog mene, at alle disse Penge, som temmelig sikkert før gik til de erhvervsdrivende, nu maa gaa fra dem. Jeg tror, man tager meget fejl, hvis man mener at kunne fortælle de erhvervsdrivende, at den Slags Ting ophjælper Erhvervslivet.

Jeg vil slutte med at sige, at dette Lovforslag, saaledes som det foreligger fra den højtærede Regerings Side, aldrig kan blive Lov i Danmark, og jeg gentager: Vi fra vor Side vil med alle Midler bekæmpe Lovforslaget her i Tinget og ude i Landet.

Vesterager: Vi har stadig staaet overfor Ændringer i Aldersrenteloven, skønt denne Lov jo ikke er særlig gammel, men medens vi forhen altid har staaet overfor paatænkte Udgiftsforøgelser, staar vi nu overfor at skulle skære Udgifterne ned. Kravet om forøgede sociale Udgifter har jo været fremført her i Landet meget stærkt i en Aarrække, og hvis man ikke vilde gaa med til saadanne sociale Udgifter, blev man paa en Maade forkættet, der er i Virkeligheden mange Gange blevet fremsat stærke Trusler mod det Parti, der vilde holde igen. Nu er vi kommet ind i en Periode, hvor det ser ud, som om Nedskæringstankerne skal stærkt i Forgrunden, og selvfølgelig er det nødvendigt paa Grund

af den økonomiske Stilling, som vort Land er inde i, at gennemføre Besparelser. Det forekommer mig, at det har været en Ulykke, baade ved Aldersrenteloven og ved forskellige andre Love, at de forskellige Indenrigsministre har begyndt lidt for højt oppe, thi det har jo som Regel været Særkendet for de skiftende Ministre, at de ønskede Udgifterne sat højere op, end det kunde blive vedtaget her i Rigsdagen, og vi fra konservativ Side har da stadig under Hensyn til Samfundøkonomien maattet holde igen. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Holger Larsen) har jo ogsaa i Dag mindet om, hvordan man har maattet skære ned overfor de forskellige Lovforslag, der har været fremsat, men jeg tror, det er godt, at vi fra konservativ Side har holdt noget igen, thi hvis vi ogsaa var gaaet med op paa de Højder, som har været foreslaaet, vilde en Nedskæring jo nu føles endnu voldsommere, end den gør.

Nu staar vi da overfor Nedskæringen, og som det konservative Folkeparti forhen kritisk og selvstændig har set paa Udgiftsforøgelserne, saaledes vil vi ogsaa nu se paa Nedskæringerne, thi det stemmer ikke rigtig med konservativ Tankegang at køre alt for voldsomt frem, hverken naar man skal op med Udgifterne, eller naar der er Tale om en meget stærk Nedskæring. Dette Frem og Tilbage tiltaler os nu ikke saadan uden videre, vi maa se paa, hvad Samfundet er tjent med. Vi har tidligere advaret mod de for voldsomme sociale Krav fra visse Sider ud fra den Betragtning, at den sociale Lovgivning let vilde blive lagt for Had, hvis man satte dens Udgifter alt for højt op, og at det, hvis der fremkom Misbrug, vilde være til uhyre Skade for den, thi derved vilde det først og fremmest komme til at gaa ud over dem, der var svagest stillede i Samfundet. Jeg kan ikke nægte, at jeg tror, der er megen Uvillie i Samfundet mod en hel Del af den eksisterende sociale Lovgivning, og derfor er det vel ogsaa, at Nedskæringskravene har faaet saa stærk Tilslutning, som de har, ude omkring i Befolkningen. Det synes, som om hele Regeringens økonomiske Politik er særlig baseret paa Nedskæring — det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa —, men i saa Fald er det jo ogsaa rimeligt, at man gaar de forskellige Udgifts-